Ova će vlada biti zapamčena po reformama. S jedne strane, promjena sustava imat će svoje troškove koji će predstavljati dodatno povećanje ukupnih troškova koji su ionako previsoki, a, s druge strane, Vlada će se morati usmjeriti na mjere koje će omogućiti iskorak gospodarstva, zaokret, u pravcu rasta koji nije dostatan ukoliko je manji od 3,5%. To su značajna ograničenja. Stoga je nužno reformama pristupiti na „programiran“ način.

Reforma državne uprave, recimo klasične države – opća potrošnja, Â započinje preisipitivanjem Odluka u Saboru. Zakoni nam traju od jedne do druge sjednice Sabora jer su pisani „na barzinu“ ne ulazeći u meritum stvari. Tako „na brzinu“ sklepani zakoni imaju mnoge nedorečene interpretacije, pa njihova primjena zahtjeva mnoga pojašnjenja ili, u najmanju ruku, diskrecionono pravo da ga tumači odnosno ministarstvo čime ono, zapravo, preuzima funkciju Sabora štp je - nedpustivo. Dakle, najprije valja identificirati predmet zakona, pa potom da li je sastavljen sukladno pravnim načelima. Ukoliko jest, što je rijedak slučaj u Lijepoj našoj, valja propisati način, postupak, implementacije, slijed postupaka, kako bi njegova primjena doprinijela većoj učinkovitosti države, odnosno subjekata na koje se zakon primjenjuje – što je uostlaom svrha svakog zakona. Kada je to „sređeno“ valja pripremiti program obrazovanja kadrova koji će provoditi doneseni zakon. To je, po mome mišljenju, nužan put kako bi se odredilo koliko zaposlenika mora imati neko državno tijelo. Ovako priča „od oka“ stvara zabunu koju uvijek i svuda birokracija koristi tako da buja.

Dakle, kada je riješena tehnologija provedbe zakona, tada možemo postaviti organizaciju odnosnog državnog tijela, te odrediti pripadajući proračun koji tom tijelu pripada uključivo sustav nagradi i kazni za njegovu primjenu. Kako postoji opravdana sumnja da je većina zakona donesena „brže bolje“ pa će se morati preispitati na navedeni način svaki zakon.

Ovo je načelan pristup. Jasno svako konkretno državno tijelo ima svoje posebnosti. Tako recimo porezna reforma mora pojednostaviti porezni sustav, što će rezultirati smanjenjem troškova ubiranja poreznih prihoda kako na starani poreznih obveznika tako i na strani porezne uprave. Ne treba zaboraviti da je temeljni kreator birokracije Sabor.

Restrukturiranje javnih poduzeća ići će po „schemi“ sličnoj kao i za privatne tvrtke u najvećoj mogućoj mjeri. Klasična javna dobara Â su specifična i valja dobro razmisliti da li njihovu „ponudu“ prepustiti privatnom sektoru. Za neka dobra – da; za mnoge – ne.